

ZAKAJ PODPIRAMO ČLANSTVO SLOVENIJE V ZVEZI NATO?

Zveza Nato je nastala leta 1949 in povezuje tiste države, katerih voditelji so ocenili, da njihovi državljani delijo iste vrednote. In ker delijo iste vrednote, so jih pripravljene tudi skupaj braniti. Nato je nastal v času, ko je po zgodovinskem in moralnem porazu fašizma in nacizma v Evropi, pa tudi širše, svetu grozil nov totalitarizem. Nato je bil zato zasnovan kot organizacija za obrambo svobodnega sveta proti tej novi nevarnosti. Vrednotni temelj nastanka in delovanja te organizacije se kljub številnim reformam in kljub spremenjenim okoliščinam po padcu berlinskega zidu ni spremenil. Ko se danes sprašujemo: članstvo Slovenije v Nato - da ali ne, moramo predvsem razmisliti o prednostih, ki jih naši državi prinaša vključitev v severnoatlantsko zaveznitvo.

Koristi, ki jih bo imela Slovenija od članstva v zvezi NATO, so številne. Naj naštejemo le nekatere: večja stopnja nacionalne varnosti, soodgovornost in soodločanje o varnostnih vprašanjih in izzivih v Evropi in svetu, krepitev ugleda in pogajalske moči Slovenije, utrditev statusa Slovenije kot nerizične države z nizko stopnjo poslovnega tveganja. Posredne koristi pa so vključenost v znanstvene, tehnološke in informacijske tokove najrazvitejših držav ter dolgoročno znižanje potrebnih izdatkov za obrambo. Članstvo Slovenije v zvezi NATO pomeni umestitev Slovenije v politični in varnostni okvir najrazvitejših zahodnoevropskih držav in držav Severne Amerike, krepitev ugleda in prepoznavnega mednarodnega položaja naše države, pogajalske moči ter utrditev varnostnega in mednarodnega položaja Slovenije v Evropi in svetu. Članstvo Slovenije v Nato pomeni tudi utrditev mednarodne identitete Slovenije kot demokratične, miroljubne in v povezovalne procese usmerjene države.

Nobena država si danes ne more sama zagotoviti optimalne nacionalne varnosti, zato je potrebno mednarodno povezovanje in sodelovanje. Svet postaja čedalje bolj soodvisen in Slovenija ne more ostati izolirana in brezbrizna. Zato so naši razlogi, za vključitev v kolektivno obrambo, ki nam jo zagotavlja zveza NATO, še toliko večji. Slovenija trenutno res ni vojaško ogrožena, vendar nikoli ne vemo, kdaj bo. Zato bi bilo zelo neodgovorno do sedanjih in prihodnjih rodov, če bi to kolektivno varnost zamrli.

Eno od ključnih vprašanj, ki se pojavljajo znotraj te dileme, je, ali je Nato Sloveniji v tem trenutku potreben. Na to vprašanje je možno dati podoben odgovor, kot smo ga leta 1990 in leta 1991 dali na vprašanje tistih, ki so takrat spraševali, ali je slovenska vojska potrebna. Nekateri so od nas in od takratne vlade celo zahtevali, da predstavimo slovenski skupščini dokaze o tem, da nas misli Jugoslovanska ljudska armada napasti. Dejali so, dokler tega ne vidimo, ne verjamemo, da je slovenska vojska potrebna. Približno na enaki ravni so zdaj vprašanja, ali je Nato potreben, češ ali nas kdo ogroža. Če bi natančno vedeli, kdo nas ogroža in kaj lahko prinese prihodnost, potem verjetno tudi takih dilem ne bi bilo.

Slovinci smo v novjšem času dokazali, da vemo, kaj je dobro za nas in kaj je nacionalni interes. In ko gre za odločitve o tem, ali naj Slovenija postane članica zveze NATO, gre v vrednotnem smislu za podobno odločitev, za kakršno je šlo, ko smo se odločali za osamosvojitve. Gre za nadaljevanje te odločitve.

Zato smo prepričani, da se bomo na referendumu 23. marca 2003 premišljeno odločili in glasovali ZA članstvo Slovenije v zvezi NATO.

Odbor SDS Argentina.

Limay izročeni

Obtožnica haaškega Mednarodnega sodišča za vojne zločine na ozemlju nekdanje Jugoslavije, kosovskega Albanca Fatmirja Limaya, so 7. marca z letalom, ki je poletelo z brniškega letališča, odpeljali v Haag. Po pristanku na

letališču v Amsterdamu je bil obtoženi predan organom haaškega sodišča. Predaja, ki sta jo izvršila pooblaščenca uradna oseba slovenskega pravosodnega ministrstva in predstavnik Interpola, je potekala brez posebnosti.

Hrvati bi si z Italijani radi razdelili Jadran

Hrvaški predsednik Stipe Mesić se je med sredinim obiskom v Splitu zavzel za razglasitev italijanskega in hrvaškega gospodarskega pasu na Jadranu. „Če bi z Italijani razglasili gospodarski pas, potem na Jadranu ne bi bilo več odprtega morja. Slovenci bi v tem primeru po sporazumu z nami in Italijani dobili neškodljiv prehod do izhoda z Jadrana. S tem bi uredili vse težave s Slovenijo, vse, kar se nanaša na nadzor nad tankersko plovo in nasploh na prometom po Jadranskem morju,“ je po poročanju časnika Dnevnik v Splitu dejal Mesić, pri čemer je sicer poudaril, da gre za njegovo osebno mnenje.

Mesić je tudi dejal, da bi Slovenci s tem dosegli svoj strateški namen, to je, da bi dobili neškodljiv izhod z Jadrana, Hrvaška bi ohranila mejo z Italijo, kar je njen strateški namen,

otresla pa bi se tudi nekaterih žgočih vprašanj.

Hrvaški predsednik je še pojasnil, da bi morala Hrvaška z Italijo najti skupen jezik o tem, da bi imela vsaka svoj gospodarski pas do polovice Jadrana. Kot poroča hrvaški dnevnik Vjesnik, je Mesić povedal, da bi bilo potrebno o tem razpravljati, zaveda pa se, da bo njegova izjava „naletela na odpor in izzvala različne komentarje pri drugih jadranskih državah, ki nimajo tako velikega dela Jadrana, kot ga imata Hrvaška in Italija“.

Če bi Hrvaška sama razglasila svoj gospodarski pas, bi segal do sredine sedanjih jadranskih mednarodnih voda, tam, kjer bi bil najbolj širok, pa bi segal kar 90 milj od hrvaške obale. To pomeni, da bi smeli Italijani še naprej loviti na svojih običajnih loviščih, Slovenija in druge države ob Jadranu pa ne.

Mesić je po poročanju Dnevnika še menil, da imata Split in Dalmacija lepo prihodnost, še posebej s cestno povezavo prek Zagreba z zahodno in srednjo Evropo. Pri tem je povedal, da je edina težava cestna povezava od hrvaške meje do Maribora. „Ne gre za dolgo razdaljo in Slovenci bi cesto lahko zgradili. Vendar menim, da zavede nekako ne razumejo prav, ker so prepričani, da se bodo zaradi takšne ceste turisti vozili mimo Slovenije na Hrvaško,“ je še povedal Mesić.

Mesić je po Tudjmanovi smrti postal predsednik Hrvaške. Bil je tudi naslednik Drnovška kot zadnji predsednik predsedstva Jugoslavije. Sicer sta dobra prijatelja s Kučanom, ki ga je ob obisku Ljubljane celo peljal v gledališče, kjer sta se na ves glas smejala on nespodobnih smešnicah in napadih na nadškofa Rodeta.

Drnovšek z delegacijo katoliške cerkve

Predsednik republike Janez Drnovšek je ob 10. obletnici Slovenske škofovske konference na Brdu pri Kranju sprejel delegacijo katoliške Cerkve, ki jo je vodil ljubljanski nadškof in metropolit Franc Rode. Predsednik Drnovšek je delegaciji čestital ob omenjeni obletnici ter ob tem poudaril prispevek Slovenske škofovske konference pri utrjevanju slovenske državnosti ter pri ohranjanju in spoštovanju vrednot v času hitrega demokratičnega razvoja slovenske družbe. Po predsednikovem mnenju se državna suverenost potrjuje tudi s samostojno škofovsko konferenco. Na srečanju je bila posebna pozornost namenjena tudi vstopanju Slovenije v mednarodne integracije.

Ljubljanski nadškof in metropolit Rode se je predsedniku republike zahvalil za sprejem. Obenem je tudi izrazil mnenje, da bo po presoji ustavnega sodišča sledila dokončna ratifikacija sporazuma s Svetim sedežem, kar bo odprlo novo poglavje v odnosih med slovensko državo in katoliško Cerkvijo v Sloveniji. Po Rodetovih besedah sicer ostaja še nekaj odprtih vprašanj, pri čemer je izpostavil vprašanje verouka, ki po njegovem prepričanju ni ustrezno rešeno, saj v praksi povzroča vrsto časovnih in prostorskih težav. Po Rodetovih besedah pri verouku ne gre le za versko, temveč tudi za vrednotno in demokratično vzgojo, zato bi po njegovem morali izboljšati pogoje za izvajanje verouka.

Predsednik Drnovšek pa je poudaril, da sta država in RKC v Sloveniji v preteklem

desetletju uspeli rešiti vrsto odprtih vprašanj na način, da je bilo možno najti ustrezne rešitve v predpisih. Končno je tak pristop dobil svojo potrditev v podpisnem sporazumu s Svetim sedežem. V zvezi z vprašanjem verouka pa je Drnovšek dejal, da je možno doseči znotraj ustavnega okvira določeno izboljšanje praktičnih pogojev za izvajanje verouka. Pravno korektno rešitve je po njegovem potrebno iskati v strpnem dogovarjanju s šolskimi oblastmi. Predsednik republike je obenem poudaril svoje prepričanje, da bo možno tudi nekatera druga vprašanja rešiti s konstruktivnim dialogom med vlado in RKC v okviru ustavne ureditve.

Predsednik republike in predstavniki Slovenske škofovske konference so poseben pozornost namenili tudi vstopanju Slovenije v mednarodne integracije. Menili so, da bi se Slovenija z vstopom v EZ in NATO ponovno vključila v krog držav, kamor po svoji demokratični, varnostni in tudi vrednotni izbiri sodi. Za tako usmeritev so se slovenski državljani odločili že s plebiscitom, svojo dokončno potrditev pa bodo izrekli na referendumu 23. marca. Sogovorniki

Drobnič vodja poslanske skupine Nove Slovenije

V Novi Sloveniji (NSi) in njeni poslanski skupini so se odločili za nekatere kadrovske spremembe: novi vodja strankine poslanske skupine je Janez Drobnič, ki je na tem mestu zamenjal predsednika stranke Andreja Bajuka, novi glavni tajnik stranke pa Anton Kokalj - dosedanji glavni tajnik Janez Mlinar se namreč umika s tega položaja, saj se, kot je dejal, želi posvetiti znanstvenemu delu. Kot je na dopoldanski novinarski konferenci pojasnil Bajuk, so te spremembe odgovor NSi ne le na izzive sedanjosti, ampak tudi na prihodnje izzive v slovenskem političnem prostoru: prihodnje leto bodo namreč volitve v Evropski parlament in parlamentarne volitve.

Delo in vzdušje v poslanski skupini NSi je dozorelo do točke, ko je bilo mogoče izpeljati določene spremembe, je pojasnil Bajuk, ki je odstopil kot vodja poslanske skupine, ta pa je soglasno sprejela njegov predlog, naj vodenje prevzame Drobnič. Bajuk se, kot je dejal, želi predvsem bolj posvetiti delu in nalogam predsednika stranke, pa tudi strokovnemu delu pri vodenju komisije DZ za nadzor proračuna in drugih javnih financ.

Do sprememb je prišlo tudi v stranki. Glavni tajnik Janez Mlinar, ki je to funkcijo prevzel pred dobrim letom prav od Antona Kokalja, se namreč vrača v stroko.

Novi glavni tajnik Anton Kokalj je funkcijo, ki jo je pred dobrim letom „odstopil“ Mlinarju, sprejel po precej dolgem premisleku. Upa, da bodo „s skupnimi močmi uspeli dolgoročno zastaviti drugačen način političnega dela in razmišljanja, pa tudi vpliva v družbi, saj se zavedamo, da za kvalitetne spremembe potrebujemo veliko časa“. V stranki bo deloval predvsem na področju izobraževanja in pomoči občinskim svetnikom NSi. Po dveh mandatih županovanja (v Vodica) in osmih letih intenzivnega političnega dela je ob tem izpostavil, da zelo ceni prizadevanje papeža Janeza Pavla II. za dosego mirne rešitve iraške krize.

Ob koncu so se sogovorniki dotaknili tudi zapletene mednarodne situacije. Predsednik republike je ob tem izpostavil, da zelo ceni prizadevanje papeža Janeza Pavla II. za dosego mirne rešitve iraške krize.

GLEJ...

KAMPANJA
PRED REFERENDUMOM..... 2
RAZSTAVA O PLEČNIKU
V BARILOČAH 3

P. SKVARČA V CLARINU 4
UČITELJI V SLOVENIJI 4
HITIMO NA GORE 4

Na Slovenskem ne žanje samo hudič

DR. ALOJZ REBULA

Ne vem, koliko pozornosti bo v liberalnem tisku doživel dvodnevni simpozij o Alešu Ušeničniku, ki sta ga ob petdeseti obletnici smrti priredili Slovenska akademija znanosti in umetnosti ter Teološka fakulteta univerze v Ljubljani. Vsekakor gre za prvovrsten dogodek ne samo za katoliško, ampak za slovensko kulturo nasploh.

Ni ti namreč treba biti katoličan, da uvidiš pomen Aleša Ušeničnika - filozofa, teologa, sociologa, prevajalca, sopotnika moderne - v naši kulturi. In če si katoličan, ti ni treba biti tomist, da uvidiš, kaj je pomenilo delo tega Gorenjca za Kristusovo stvar na Slovenskem.

Že to, da je njegovo osebnost skušalo zajeti kar 25 referatov, kaže na njegovo vsestranskost.

V komunističnem petdesetletju je seveda bil odrinjen v predpeklo pozabe kakor Slomšek in Krek. Pravzaprav je bil med tremi še najbolj zamolčan, zavrt v nekakšen higienski molk kot človek Katoliške akcije in pisec brošure „Pravi obraz komunizma“. Če k temu režimskemu žigu dodamo še -

v času jurišanja sodobnih ateističnih filozofij - odpor do njegovega tomizma, je razumljivo, da je alergija do Ušeničnika oplazila tudi kakšnega katoličana. Ušeničnik je dišal po nevarnem, bolj kot Slomšek in Krek.

Kdor je obiskal ta simpozij, je lahko dojel Ušeničnikov pojav v novi sproščenosti, v njegovi kulturni širini in krščanski intenzivnosti. Znebil se je vtisa sholastične togosti, h kateremu je morda prispeval tudi njegov obraz, skalnat obraz trdega gorenjskega kmeta. Spoznal je študenta, ki je napisal kaj zaljubljenega za Ljubljanski Zvon. Spoznal je ljubitelja literature, ki je s filološko vestnostjo ocenjeval Sovretove prevode iz antike in prevajal Danteja. Spoznal je filozofa (to je bilo morda najzanimivejše odkritje na simpoziju), ki je bil s srcem bolj doma pri „umetniškem“ Platonu kakor pri „znanstvenem“ Aristotelu. Spoznal je kristjana, ki je k miselnemu delu o „Smislu življenja“ dodal tudi svoj prevod „Hoje za Kristusom“. In še državljan, ki je lojalno šel na prve komunistične volitve in kot akademik leta 1946 sodeloval v diskusiji o statutu Akademije. Torej človeka, ki ni naka-

zoval želje po kakšni subverzivni ilegali.

Kljub temu je bil leta 1948 ta človek skupaj z drugim velikim kristjanom, pravnikom Leonidom Pitamicem, izključen iz Akademije. Na razstavi o njem je bilo mogoče videti pismo, v katerem mu je takratni predsednik Akademije dr. France Kidrič sporočal izključitev. Z izrazi solidarnostnega spoštovanja, v stilu stare avstrijske gosposkosti ...

A to niso bili časi gosposkosti. Bili so časi, ko so za njim v Akademijo znanosti in umetnosti stopili takšni znanstveniki in umetniki, kakor so bili Josip Broz, Edvard Kardelj in Boris Zihl ...

A v veliki dvorani Akademije je čas tekel tudi za tisti „novi svet“. Mlel je tudi njega in ga na koncu zmllel. In tako smo lahko v prostorih, kjer je desetletja paševal Vidmarjev objestni ateizem, v zadnjem predavanju (Anton Jamnik „Ušeničnik in vprašanje Boga“) lahko slišali sproščeno in enakopravno govoriti o Bogu.

Na Slovenskem ne žanje samo hudič.

Družina 10. marca 2003

Živahen teden v kampanji pred referendumom

S približevanjem referenduma o vstopu Slovenije v zvezo NATO, ki bo skupaj z referendumom o vstopu v EU čez tri tedne (23. marca), se v državi stopnjuje tudi predreferendumska kampanja. Sodeč po napovedih bo teden, ki se je pravkar začel, na tem področju zelo živahen, saj so številne aktivnosti napovedali tako zagovorniki kot nasprotniki vstopa v zavezništvo.

Tako bo v torek v Kopru okrogla miza z naslovom Slovenija v mednarodnih povezavah, ki jo pripravlja Liberalna akademija. Na njej bodo med drugim sodelovali dr. Bojko Bučar, Gregor Golobič, Franco Juri in dr. Vlado Miheljak. V Cankarjevem domu pa bo v torek forum z naslovom NATO, varnost in trajnostni razvoj, ki ga pripravljata Slovenski E-forum (SEF) in Umanotera v sodelovanju s Centrom za nevladne organizacije Slovenije. Med udeleženci bodo predsednik SEF Andrej Klemenc, predsednik združenja Atlantski svet Slovenije dr. Anton Bebler in predsednica GLOBE Slovenija Silva Črnogelj.

Udeleženci foruma bodo skušali odgovoriti na vprašanja o tem, kako NATO definira pomen varnosti v sodobnem svetu, ali si kot organizacija zastavlja vprašanja o trajnostnem razvoju, v kolikšni meri so v delovanje NATO vključeni nevojaški vidiki varnosti, ki se nanašajo na globalna okoljska tveganja, ali razlike v energetskih doktrinah EU in ZDA vplivajo na različno strateško razumevanje koncepta varnosti ter kakšna je nevarnost, da postane NATO pospeševalec globalizacije netrajnostnega potrošništva in orodje v rokah interesnih skupin, ki za svoje preživetje potrebujejo varen dostop do zadnjih zalog poceni nafte. Vprašali se bodo tudi, kako k varnosti Slovenije prispevajo okoljske, energetske in prometne politike in kakšen koncept varnosti predpostavlja vsaka od njih.

Pestro dogajanje se obeta v sredo, ko so kar na treh koncih države napovedani dogodki, povezani z vprašanjem vključevanja Slovenije v NATO. V Ljubljani bo o izkušnjah Portugalske kot članice NATO in njenih pogledih na sodobne varnostno-politične izzive, s katerimi se sooča zavezništvo, predaval portugalski zunanji minister Antonio Martins da Cruz. Aktivni bodo tudi študenti; v Mariboru študentska organizacija tamkajšnje univerze pripravlja okroglo mizo o vključevanju Slovenije v EU in NATO, v Kranju pa bodo v organizaciji Kluba študentov Kranj na okrogli mizi skušali odgovoriti na vprašanje NATO: Za/Proti?

Med udeleženci so napovedali predsednika odbora DZ za zunanjo politiko Jelka Kacina, državnega sekretarja na obrambnem ministrstvu dr. Milana Jazbeca, Gorazda Kovačiča z Mirovnem inštituta ter vodjo centra za sodobne politike pri Mirovnem inštitutu in predavatelja na FDV dr. Tončija Kuzmaniča.

V četrtek, 6. marca, pa pripravlja Urad vlade za informiranje v Cankarjevem domu javno razpravo z naslovom Slovenija in NATO, v kateri bodo kot govorniki nastopili veleposlanika Madžarske in Belgije pri zvezi NATO, Janos Herman in Dominique Struye de Swielande, ter predsednik odbora za zunanjo politiko v nemškem bundestagu Volker Ruehe. Slednji bo imel nato v petek še predavanje v odboru DZ za zunanjo politiko. Poleg omenjenih visokih gostov iztujine, ki bodo Slovencem skušali predstaviti prednosti vstopa v NATO, bo predvido-

ma v ponedeljek, 10. marca, na obisku tudi generalni sekretar zavezništva George Robertson.

Vlada je v začetku februarja začela predreferendumsko kampanjo, v kateri skuša javnost, ki je po raziskavah javnega mnenja vstopu v severnoatlantsko zavezništvo precej manj naklonjena kot vstopu v Evropsko unijo, prepričati o koristnosti članstva v zvezi NATO.

„Temelj kampanje je široka javna razprava,“ je za STA ob tem povedal direktor vladnega urada za informiranje Gregor Krajc. Vlada je pred tem zagotovila dodatna sredstva za program obveščanja javnosti o slovenskem vključevanju v NATO in EU. Za kampanjo naj bi skupaj namenili 128 milijonov tolarjev, od tega jih bo približno 60 odstotkov namenjenih za kampanjo za NATO, 40 pa za EU.

Tudi Center za informiranje, sodelovanje in razvoj nevladnih organizacij ob strokovni podpori Društva moderatorjev Slovenije pripravlja javni forum o varnosti Slovenije in vstopu v NATO. Kot so sporočili, bo šlo za dve prireditvi po metodi „odprti prostor“. Prva bo v četrtek, 6. marca, v Mariboru, druga pa 8. marca v Ljubljani.

Vabljeni so vsi, ki želijo aktivno sodelovati pri razpravi o prihodnosti Slovenije, varnosti in vstopu v NATO. Mnenja z obeh forumov bodo zbrali tudi v zborniku, ki bo javno objavljen in predstavljen na spletnih straneh <http://www.cnvos.si>.

Zakon o grobiščih bi morali sprejeti v prvi polovici leta

SLS bo predsednika državnega zbora Boruta Pahorja pozvala, naj skliče posvet parlamentarnih strank o postopku sprejemanja predloga zakona o vojnih grobiščih, je na novinarski konferenci povedal poslanec SLS Stanislav Brenčič.

SLS se zavzema, da bi državni zbor o zakonu v drugi obravnavi razpravljal že na aprilski seji. Pred tem bi se sestalo še matično telo, ki bi k osnovnemu tekstu zakona dodalo amandmaje, vsebinsko enake vladnim. Druga obravnavna zakona je bila namreč lani prekinjena, tako da SLS predlaga, da koalicijski poslanci za ponovno drugo obravnavo v DZ po novem poslovniku pripravijo enake amandmaje. O tem bi se morale stranke dogovoriti na koalicijskem sestanku, ki ga bo predlagala SLS, je še

napovedal poslanec ljudske stranke.

Edina sprememba, za katero se zavzema SLS glede na vladne amandmaje, se nanaša na 13. člen zakona. Lahko bi dosegli kompromis, tako da bi v najbolj spornem 13. členu besedo „revolucionarnim“ zamenjali z „revolucionarnim nasiljem“. Brenčič, sicer tudi predsednik parlamentarnega odbora za zdravstvo, je še dejal, da bo SLS v primeru neuspeha koalicijskih pogovorov omenjene amandmaje vložila sama.

Brenčič je opozoril, da se je koalicijska decembra lani v dogovoru o nadaljevanju sodelovanja v vladi zavezala k sprejemu tega zakona. Razlog za sprejetje zakona do poletja pa je tudi v tem, da bo tako mogoče črpati sredstva iz letošnjega proračuna.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

STONE MIZERIT

Včasih je težko reči, katera je najvažnejša novica tedna. Danes to ni problem, ker svojo pozornost odnese redolarizacija, ki jo je odločilo vrhovno sodišče.

Protislovje I. Vlada se je na vso moč trudila, da bi preprečila to razsodbo. Vložila je tudi razne prizive, da bi do razsodbe prišlo šele po volitvah, a ji to ni uspelo. Med prizivi je bila tudi odklon dveh članov vrhovnega sodišča (Fayt in Moline O'Connor), ki da naj bi ne bila habilitirana za izrek sodbe. O'Connor je bil potem po svojih tovariših habilitiran, a ne tako Fayt, za katerega so volili le štirje člani, potrebno pa jih je pet. Sam je potem podpisal lastno habilitacijo, kar pa je seveda absolutno protistavno. Skupina petih sodnikov (znana „avtomatična večina“ izza časa Menema) je potem redolarizirala bančno vlogo province San Luis češ da je pesifikacija „protiustavna“.

Protislovje II. Državo je obiskala misija Mednarodnega denarnega sklada (FMI). Ugotovila je, da v principu vlada izpolnjuje pogoje, ki so bili stavljeni za podpis zadnjega sporazuma. Vendar je tudi FMI ves čas pritiskal na vlado, naj prepreči redolarizacijo. V tem je interes vseh bank, v prvi vrsti tudi tujih (za čigar interese seveda tudi skrbi FMI). Te zahteve pa tudi vodijo v protislovje, ker medtem ko FMI obtožuje argentino nelegalnega postopanja, zagovarja pesifikacijo ki jo je neustavno razklicala vlada.

Še drugi legalni zapleti. Drug legalni zaplet se sedaj razvija okoli kandidatov za vodjo buenosaireske mestne vlade. Eden izmed kandidatov je Mauricio Macri. Proti njemu pa je uvedena tožba, da nima zadostne dobe bivanja v volilnem okrožju prestolnice. Če je volilno sodišče zavrnilo kandidaturu Barrionueva v Catamarci, mora prav tako zavrniti kandidaturu Macrija. Ustava prestolnice zahteva pet let bivanja. Macri pa je bil vpisan v volilnem okrožju province Misiones; na zadnjih volitvah je volil tam in so mu celo ponudili senatorsko kandidaturu, ki je pa ni sprejel. Je pa res, da ima Macri legalno stanovanje v Misionesu, živi pa v mestu Buenos Aires že dolgo let. Katero načelo naj obvelja: legalistično ali dejansko?

Vrana vrani... Omenili smo Barrionueva. Radikalna skupina in druge manjše so v senatu že zahtevale, naj se ga izloči. Obtožujejo ga, da je povzročil hude protidemokratske izgrede, zaradi katerih so morali ukiniti volitve v provinci Catamarca in jih preložiti za nedoločen čas. Proti temu pa je strumno nastopila celotna peronistična skupi-

na, ki ima zadostno večino, da prepreči vsak postopek proti osporavanemu senatorju. Prav tako ni govora, da bi zvezna vlada intervencionalno provinco Catamarca in tja poslala svojega komisarja. Čeprav je več glasov zahtevalo ta poseg zaradi sodno-političnega škandala, tudi v tem primeru velja, da vrana vrani ne izkljuje oči.

Gol slučaj? Da je mera nezaupanja v argentinske politične in sodne ustanove znova prekipela, je pripomogla še smrt Lourdes Di Natale. Omenjena je bila svojčas tajnica Emira Yome in ga je ob raziskovanju raznih korupcijskih dogodkov postavila na prag ječe. Škandal, povezan s tihotapljenjem orožja in „vzporedno carnino“, je hudo oškropil tudi zaupanje in vrgel sum še na bivšega predsednika Menema. Lourdes Di Natale bi morala te dni znova pričati na sodišču v sklopu sodnega postopka. Pa je „padla“ skozi okno svojega stanovanja v desetem nadstropju in se ubila. Uradno se govori o samomoru ali nesreči, a javno mnenje je prepričano, da je še kdo imel prste v tej zadevi. Zlasti še, ker je njena smrt le ena v dolgi vrsti ubojev ter presenetljivih smrti različnih osebnosti, povezanih s to afero, med njimi visoki žandarmerijski oficir in dva policijska komisarja, ki sta zadevo raziskovala.

Brez novosti. Volilna kampanja se nadaljuje, a med ljudstvom ni zanimanja. Jasno je, da noben kandidat ne bo dosegel predsedniškega mesta v prvem krogu. To je po svoje zelo pozitivno, ker ne bo glasov „proti“ in bo vsak lahko najprej volil kandidata po svoji vesti in okusu. Položaji v raznih anketah se bistveno ne spremenijo. Prav zato si vsak izmed tekmujočih še bolj zavzema, da bi si pridobil glasov in podpore. V tem oziru je vladni kandidat Kirchner dosegel važno zaslonbo kordobskega guvernerja in bivšega kandidata De la Sote. Proti-usluga bo prišla, ko bo De la Sota ponovno kandidiral za guvernerja.

Razni kandidati. Da je zmešnjava še večja, pa se te dni veliko govori in snuje tudi na področjih drugih kandidatur. Kmalu za predsedniškimi volitvami pridejo na vrsto guvernerske, na primer v provinci Buenos Aires in občinske v prestolnici. Tu pa je kar nekaj zapletov in politični daj-dam je v polnem teku. Ubogi osveščeni državljani omahuje na pragu gnusa, ko vidi to prekupčevanje in bi rad, kot Kristus v templju, z bičem razgnal branjevce. Kakšna razlika z decembrom 2001, ko so množice zahtevale „naj zginejo vsi“. Vsi so ostali in argentinska tragikomedija se nadaljuje.

SLOVENCİ V ARGENTINI

RAZSTAVA

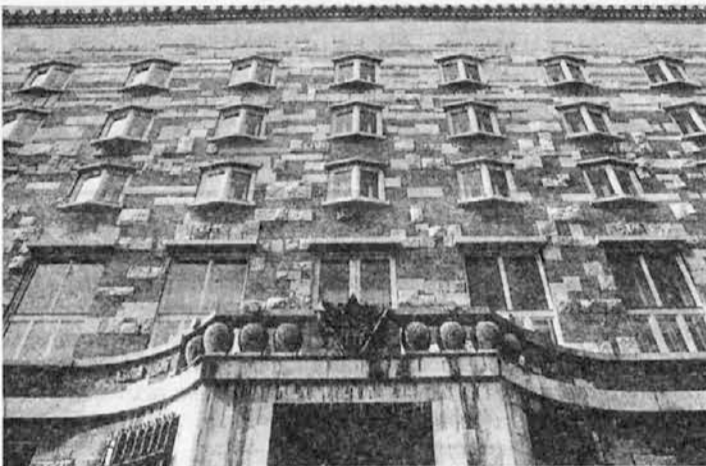
Arhitekt Plečnik
v Bariločah

arh. Jože Plečnik
(1872-1957)

Že sama misel na predstavitev opusa tega slovenskega kulturnega velikana v Bariločah brez pomoči iz Republike Slovenije se mi je zdela skoraj neizvedljiva in vsekakor tvegana, saj nimamo Slovenci v Argentini dovolj materiala, niti sredstev za minimalno kvalitetno razstavo vseh stvaritev in zamisli tega ne le slovenskega, temveč evropskega in svetovnega umetnika, ki je dobil svoje dolgo pričakovano priznanje in „poznanje“ šele v zadnjih desetletjih. Morda ne bi bila predrzna trditev, da je bil včasih Plečnik (1872-1957) bolj poznan v evropskem svetu kot v svoji lastni domovini.

Pri SKA smo se že pred več kot desetimi leti začeli ukvarjati z mislijo, da bi dobili iz Slovenije material za veličastno in

izčrpno razstavo, kot jo ta genialni duh zasluži, da jo predstavimo argentinski publiki. Take razstave so priredili v Centru Pompidou v Parizu, nato v Milanu, v Barceloni, v Pragi in še kje. Že tedaj smo dobili konkretno povabilo umetnostnega kritika in kasnejšega direktorja Museo Nacional de Bellas Artes Jorgeja Glusberga, ki je dobesedno izjavil: „Yo quiero tener a Plečnik aquí en Buenos Aires!“

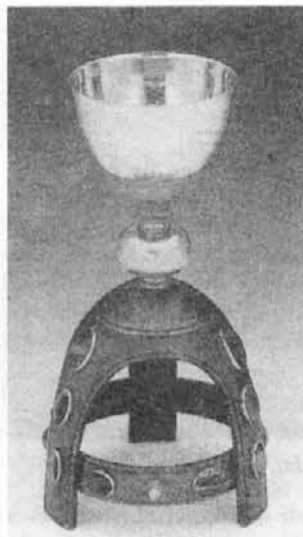
Narodna in univerzitetna knjižnica, Ljubljana, 1936-41

Glusberg je Plečnikov opus spoznal in občudoval med svojimi obiski v Ljubljani, kamor je bil večkrat povabljen kot član žirije umetnostnih natečajev. Ni odveč povedati, da je arhitekturni svet „odkril“ Plečnika v zadnjih desetletjih preteklega stoletja, ko so ga prepoznali kot odličnega arhitekta, urbanista in oblikovalca ter predhodnika „post-moderne“ arhitekture. Primerjajo ga s katalonskim arhitektom Gaudijem, jaz bi ga pa postavil ob stran Franku Lloyd Wrightu v ZDA. Naj le omenim besede švicarskega (in svetovnega) arhitekta Maria Botta - ki ga je Glusberg pred leti predstavil v MNBA - in mi je takoj, ko sem se mu predstavil kot slovenski arhitekt, presenetil z izbruhom: „Ah, saj vi Slovenci pa imate tega slovitnega umetnika Plečnika!“

Nešteto razgovorov v Buenos Airesu in Ljubljani, kopica pisem in prošenj na Ministrstvo za kulturo, pa mnogo zagotovil, da bomo to razstavo mogli videti najprej v Buenos Airesu, nato pa še v drugih mestih Argentine in celo v Braziliji in Čilu, vse to me je navdajalo z optimizmom, ki mi je pa počasi kopnel, ko smo videli, da iz Ljubljane ni bilo razumevanja in je končno vse padlo v vodo.

Cerkev
sv.
Mihaela
na Barju,
1937-39

prida doseženo. Izmenjali smo nekaj pisem, v katerih so omenjali podobne stike, kot sem jih sam ustvaril v imenu Slovenske kulturne akcije, s podobnimi rezultati. V letu 2000 so mi Bariločani vsi srečni sporočili, da so dobili od Ministrstva za kulturo zaproseno smešno nizko vsoto 500 dolarjev, pa nobenih pošiljk dokumentarnega materiala. Uspelo jim je dobiti od založbe Rokus (v Arhitekturnem muzeju) tri knjige o Plečniku in dve mapi z reprodukcijami Plečnikovih risb v formatu 50x70. V Ljubljani jim je tudi priskočila na pomoč bariloška rojakinja Zalka Arnšek, ki je letala od Poncija do Pilata in navsezadnje sama kupila nekaj manjših razglednic in brošur o Plečniku. Končno, v mesecu juniju lanskega leta, sta junaško začeli Klavdija Kambič in Anica Arnšek-Magister z nabirko grafičnega materiala med bariloškimi rojaki. Med odborniki jima je takoj skočil na pomoč predsednik SPD arh. Andrej Duh, ki je tedaj prevzel vodstvo in dokončno tehnično izvedbo računalniške predstavitve vsega grafičnega materiala. Vsi trije so sodelovali pri izboru in določitvi velikosti slik, razporeditvi na panojih, izvedbi dvojezičnih napisov, izdelavi plakata in programa v dvojezični zgibanki. Celotna razstava obsega 29 v Bariločah izdelanih panojev 70x75 ter 26 Rokusovih panojev 40x60.

Zatem so iskali primerno dvorano. Našli so v bariloškem muzeju Patagonije razstavno dvorano „Chonek“. Razstavo so slovesno odprli 3. januarja ob 19. uri. Pri odprtju je sodeloval s petjem kvalitetni oktet „Deseti brat“ iz Slovenije, nato pa je arh. Duh predstavil Plečnikovo delo številni publiki, ki so jo sestavljali naši bariloški rojaki,

domačini ter mnogi turisti iz Argentine in tujih dežel. V nagovoru je opisal Plečnikovo osebnost, njegovo življenje in delovanje po različnih evropskih centrih, obenem pa poudaril pomen in kvaliteto Plečnikove arhitekture v osrednji Evropi in predvsem v Sloveniji. Razstava je bila zaključena 5. februarja. V začetnem nagovoru je arh. Duh spet orisal glavne značilnosti tega genialnega slovenskega in evropskega arhitekta. Zatem se je predvajal video-film o Plečniku z naslovom „Kamniti pigmalion“, „v živo“ sinhroniziran s prevodom v španščino (Andrej Duh in Martin Filipič). Večer se je zaključil z nadvse zanimivim predavanjem umetnostne zgodovinarke ge. Mariane Pozzo, Bariločanke, ki sedaj živi v Villa Angosturi. Svoj študij je osredotočila v zgodovini arhitekture in ga je zaključila v Švici ter s post-diplomskim študijem v Berlinu. V teh evropskih letih je „odkrila“ na Dunaju Plečnika ter ga z zanimanjem preučila in ovrednotila, kar je tudi razložila v svojem predavanju, ilustriranim z diapozitivi. Pokazala je tudi vpliv evropske arhitekture ob koncu 19. in začetku 20. stoletja v Argentini, kjer je ta kultura pustila izrazito močan pečat, ki daje Buenos Airesu tisto „evropsko“ značilnost.

Ne bi bil pravičen, če ne bi poudaril svojega presenečenja in občudovanja nad to kvalitetno predstavitvijo mojstra Plečnika. Priznam, da nisem pričakoval, da bodo ti trije Bariločani takorekoč iz nič ustvarili kaj takega. Stotine ur njihovega napora je bilo kronanih z uspehom, ki se bo nadaljeval vsaj še eno leto na različnih concih Argentine. Predvsem so ponudili to razstavo Slovenski kulturni akciji v Buenos Airesu, obenem s ponovitvijo v Mendosi, pa še kje drugje v slovenskih centrih.

Kljub temu še vedno ostaja kulturni dolg naše matične domovine, odprta rana, ki bi se zacelila z veličastno predstavitvijo Plečnika v Museo Nacional de Bellas Artes, kjer so tako čast že doživeli mnogi drugi svetovni geniji v arhitekturi, kot na primer brazilski Oscar Niemeyer, švicar-

Andreja in Blaž
iz Slovenije

Prejšnji teden je v Buenos Airesu potekalo veliko prvenstvo v tangu. Nanj sta med drugim prišla tudi plesalca iz Slovenije. Nista sicer odnesla nobene nagrade, a lep sprejem in daljši članek v Clarinu 5. maja s sliko, kar objavljamo v prevodu:

Pred 7 leti sta se 11.522 km daleč Andreja Podlogar in Blaž Bertonec zavedla, da je tango tisti ples, ki si ga želita plesati. Včeraj sta s plesom Adios Nonino prvič nastopila na Prvenstvu tanga v Buenos Airesu in uspela iztrgati iz občinstva prvi aplavz jutra.

Bilo je nekaj čez poldan, ko se je Blaž prikazal na odru Teatra de la Ribera med murali Quinquela Martina. Oblečen v črno in z odpetim ovratnikom je pokončno stopil na oder in zaplesal z Andrejo, kar jima je predložila glasba: zgodbo o ljubezni, srečan-

jih in .zgrešitvah.

Dokler se nista srečala s tangom, je par plesal po ritmu iz Karibov. Toda najti glasbo in knjige o tangu je bilo težko. Slovenija se je ravno osamosvojila iz sovjetskega kroga in tango je bil precej tuj dvema milijonom prebivalcev.

Andreja in Blaž sta odpovala v Buenos Aires. Tam sta lahko v milongah v Estrelli in klubu Almagro končno našla, kar sta iskala. „Kako ljudje plešejo ne samo za turiste“, pravita. Prišla ista in se vrnila iz Vzhodne Evrope vsaj petkrat. Vsakič, ko sta se vračala, sta nosila polne kovčke plošč in knjig o tangu.

Doma so ju spoznali, ko sta se prikazala na državni televiziji, v Evropi pa leta 1999, ko sta postala svetovna prvaka v evropskem tangu. Za tem so prišle ponudbe iz Turčije in Kitajske, dokler nista prvokrat prišla na buenosaireške odre.

ski Mario Botta in še vrsta drugih. Upamo in vztrajamo v želji, da se bodo omehčala srca slovenskim birokratom, da se bodo zavedli pomembnosti prikaza našega najvišjega kulturnega eksponenta tukaj v Južni Ameriki. Medtem bomo pa mogli občudovati v naših domovih sad bariloške iznajdljivosti z uspešno predstavitvijo Jožeta Plečnika.

Marijan Eiletz

Posnetek z razstave. Zgoraj: Avtorji Anica Arnšek, Klavdija Kambič, arh. Andrej Duh. Spodaj: občinstvo.

Učitelj sem, ki rad poje!

VERA BREZNIKAR PODRŽAJ

(1)

„Sem stopam, da pred vami pel bi ob kitari pesmi svoje. Rad povedal bi oboje: Kako na seminar prišel in kaj vse tam sem doživel. Učitelj sem, ki rad poje.“

S temi besedami je gavč Martin duhovito pozdravil na zaključni prireditvi seminarja za učiteljice in učitelje slovenščine v Argentini in Avstraliji, v sredo 29. januarja, v dvorani hotela Turist v Ljubljani.

Diplomiranega novinarja bi poročanje s tako zamudo upravičeno živciralo. (To besedo smo večkrat slišali v

Na letališču Ezeiza pred odhodom

Sloveniji). A mi smo le učitelji in učiteljice, ki danes stopamo pred bralce, da vam opišemo, kaj smo na seminarju doživeli.

A kdo je ta „pisana družina petnajstih sobotnih učiteljev“? Dovolite, da se vam predstavimo: Ingrid Ahlin, Nuška Belič Draksler, Mimi Bokalič, Vera Breznikar Podržaj, Matjaž Čeč, Marjana Magister, Terezka Marn Žužek, Lučka Mehle, Marija Patricija Mugerli, Rezka Novak Nemanič, Marta Petelin, Mojca Vombergar (iz šol pod okriljem Zedinjene Slovenije), Analija Čuček (iz šole Slovenskega podpornega prekmurskega društva Bernal), Martin Duh (iz šole Podpornega društva Triglav) in Evelyn Kojc iz Avstralije.

„Srečno pot!“ so nam zaželeli sorodniki in prijatelji, ko smo se 16. januarja poslavljal na letališču Ezeiza. Odhajali smo v deželo pod Triglavom, polni pričakovanj in morebitnih predstav o tem, kar bomo doživeli. Spremljala nas je podoba Marije - Nuestra Señora del Buen Viaje, ki nam jo je razdelila Marjana. Z nami ali mi z njimi so tudi potovali argentinski vojaki, ki so odhajali na mirovno delovanje na Kosovo. Kako različni so cilji, s katerimi se vsak odpravlja na pot. A vsako potovanje je vir novega spoznanja in odkritij.

Uradni sprejem na Brniku, dr. Zvone Žigon

Iz San Pabla smo nadaljevali do Züricha. Megleno in oblačno nebo se je z našim prihodom razjasnilo. Sončni žarki so osvetljevali zasnežene hribe, ki smo jih občudovali iz višine. Prava zimska idila! Ko so napovedali, da se približujemo Brniku, pa je tudi nam postalo v srcu toplo. Že smo lahko spoznali slovenske kraje: hribe, hiše, cerkvice, reke, ceste. Razgled nas je spominjal na Župančičeve verze: „Kakor s trakovi so zvezane s cestami tu vasi / cerkev je dvignila glavo preko streh...“ Letalo se je v silnem zagonu pripravljalo, da pristane. Kolesa so zdrsula na slovenska tla. „O rodni dom, o hiše očetove streha ti!“ bi lahko vzkliknili v pozdrav.

Ganljivo je bilo seveda srečanje s sorodniki in znanci. V imenu Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu nas je pozdravil dr. Zvone Žigon. V imenu prihajajočih pa je odzdravila Vera Podržaj, s Cankarjem: „Vesela domovina, pozdravljena iz veselega srca!“

„Héureka!“ smo naslovili glasilo, ki smo ga izdali ob zaključku seminarja. Vsak dan smo kaj zanimivega odkrili. Takoj v začetku nas je najbolj prevzela zima. **Mojca Vombergar** je prispevala h glasilu s člankom „Pokrita s snežno odejo“.

„Kaj pa je spet to? Svet je čisto drugačen. Kje je tista zelena, močna barva, ki sem jo tako občudovala v Sloveniji spomladi in poleti? To je zima, bela zima. Sneg.“

Ko zopet prihajam sem, pod Alpe, se čudim, občudujem, kako je vse belo. Občudujem belino snega po strehah, ob cesti, po grmih in drevesih.

Kdor ima to srečo, da v kraju, kjer prebiva, izkusi zeleno pomlad in toplo poletje, raznobarno jesen in tudi belo zimo, izgubi možnost čudenja nad božjim stvarstvom. Vse se jim zdi tako jasno, naravno in samoumevno. Ne pade jim v oči, kako je lepa jelka, ko je vsa bela zaradi ivja in se svetlika v soncu, ali kako lep prizor je ta, da so vse hiše pokrite z belo odejo. Zakaj bi se čudil, ko pa to vidi že vsako leto!

Meni pa te, čisto navadne reči padejo v oči. Čakala sem na to! Upala sem, da bom imela kdaj to srečo, da bom videla „belo Slovenijo“. In to mi je sedaj dano. Sedaj, ko se skupaj z drugimi učitelji slovenskega jezika učim novih reči, ki jih bom posredovala otrokom, ki se učijo v naših sobotnih šolah v Argentini. Tem otrokom bom sedaj, iz

Antarktični ledeniki se umikajo

Najbolj brani buenosaireski dnevnik Clarin je dne 7. marca prinesel dvostranski poročilo z več fotografijami in risbami, da sta ta teden v znanstveni reviji v ZDA Science dva znanstvenika - **Pedro Skvarča** in Hernan de Angelis, z argentinskega Antarktičnega inštituta objavila svoje raziskave o umikanju antarktičnih ledenikov in o višanju temperature.

O tem smo že pisali ob priliki, ko je naš rojak Peter Skvarča postal redni član argentinske geografske akademije. Tudi nam je obljubil, da po posebej za Slovence razloži, kako in kaj je z ledom v Antarktiki. Tukaj bi samo naglasili, da je revija Science v znanst-

venih krogih izredno pomembna, saj v njej objavljajo znanstveniki iz vsega sveta svoje najnovejše raziskave in odkritja.

Oba sta odkrila in sedaj objavila, kako se je odlomil in stopil cel ledenik Larsen na Antarktičnem polotoku, medtem ko so tam tudi namerili najvišjo povprečno letno temperaturo zraka dosedaj.

Ta dejstva gozijo, da se bo stopilo še več ledu in se bo zato morje odvignilo, kot je dejal v članku Peter Skvarča: „To dokazuje, da se moramo bolj zanimati za spremembe, ki nastajajo v Antarktiki. Kajti morska gladina se lahko zviša in poplavi obalne kraje vseh kontinentov.“

lastne izkušnje, lahko tudi pripovedovala o sliki Slovenije pozimi, o snegu, sneženem možu, ivju, itd.

Slovenija v snegu me zanima, vse me zanima, čeprav me včasih tudi malo zebe, moram priznati. Včasih čutim, da me ljudje čudno gledajo, češ, kaj pa ta tako čudno gleda. To me pa sploh ne zanima. Nekaj novega doživljam, pusti me to občudovati in preizkusiti. Pusti, da to novo doživetje delim s teboj.“

Nadaljevanje prihodnjic

Kjer visoke so planine, skrita sila vleče me

JANEZ CUKJATI

(1)

Ta verz slovenskega pesnika izraža čutenje mnogih andinistov. Na gore hodimo, ker nas privlačijo; včasih si ne moremo razložiti, kaj nas sili k temu, da se spopademo s tolikimi težavami, žrtvami in se tako izpostavljam.

Rojen sem bil v Buenos Airesu, sredi širnih ravnin. Prvikrat sem videl Ande, ko sem bil star sedem let in s starši potoval v Mendoza. Vendar, tudi ko gora še nisem videl, sem se hotel povzpeti nanje. Ko mi je bilo devet let, se spominjam, da sem spremljal očeta na vožnji, ko je šel delat v Córdoba. Zelo sem bil razočaran, ker nisem videl hribovja; nastanila sva se na vzhodnem delu province, kjer je sama ravnina.

Na gore sem pričel hoditi po najlažjih: Hribovje pri Balcarce v provinci Buenos Aires, ko sem imel deset let. Nadaljeval sem po kordobskih hribovih - Sierras de Córdoba - okrog Capille del Monte. Mislim, da sem imel 17 let, ko sem se povzpela na Urutorco, ki ima kakih 1900 m.

Od tedaj naprej sem si pri vzponih privoščil nekaj posebnega, česar sem se potem vedno držal. Na goro grem rad po nepoznani poti, ne pa tam, kjer vsi hodijo, ampak poiščem svojo lastno steno - in brez vodnika. Že od daleč ogledujem in prever-

jam goro z njenimi vzpetinami in reliefom. Tako jo osvojim z občutkom, kot da bi je pred mano še nihče ni zavzel.

Spominjam se dogodka, ko sem hotel na vulkan Lanin (v provinci Neuquén). Vprašal sem tamkajšnjega vodnika, kod pelje pot. Pokazal mi je napačno, morda zato, ker ga nisem najel. Več ur sem se prebijal skozi bambusovo goščo (colihue), nato sem se povzpela po soteski, kjer ni bilo nobene sledi, in končno po ledenem grebenu, ki pelje na vrh. A tja nisem prišel, ker sem preveč časa izgubil v gozdu. Proti koncu istega leta sem prišel na vrh po isti poti.

Februarja leta 1971 smo šli na taborjenje v Mendoza; en duhovnik in sedem bogoslovcev. Načrtovali smo, da se povzpemo na Tupungato. Hvala Bogu, da so nas na poti ustavili vojaki - in nam niso dovolili, da bi nadaljevali pot. Sicer se res ne ve, kako bi se končala tista pustolovščina. Nismo imeli primerne opreme in nismo imeli pojma, kaj je visokogorje. Ni nam pa manjkalo zagona in korajže.

Januarja 1974 sem šel - s prijatelji - prvič v Bariloche. Nobenega posebnega vzpona nismo napravili, a koristilo mi je, ker sem spoznal nekatere težave v zvezi z gorami. - in da sem se še bolj navdušil za gorništvu.

Od leta 1974 do 78 sem imel srečo, da sem mogel iti v Rim študirat teologijo. V

tistih letih nisem zamudil niti ene priložnosti, da ne bi skočil na kako goro. V Italiji sem le stežka dobil tovariša za svoje pustolovščine, tako sem večino vzponov opravil sam. Res je, da je malo nevarno tako hoditi; a po drugi strani pridobiš na izkušnjah, na možnosti, da se več naučiš. Na ta način moraš biti namreč bolj previden. Najmanjša napaka je lahko usodna. Biti moraš namreč bolj pazljiv na vse, kar se dogaja okoli tebe. Izbereš svojo pot, dobro moraš preštudirati vse nevarnosti: Tako se razvijajo vsi čuti. Gora sama je moja najboljša učiteljica. Mnogokrat sem se počutil sam bolj sigurnega kot v spremstvu. Ker včasih ne veš, kako bo oni drugi odgovarjal na zapreko. Dejansko sem šel prvokrat na Aconcagua sam - in sem končno dobro dosegel vrh.

Italijanske Alpe so zelo lepe in izzivalne. Avgusta 1977 sem se povzpela na špico Grifetti, na Monte Rossa (4550m) - čisto sam. Pri vzponu sem se pridružil navezi alpinistov, ko smo prečkali ledenik; spoznal sem jih v koči. Nazaj grede sem se počutil že bolj sigurnega - in sem se sam spustil v avanturo. V tistih letih sem izgubil strah pred ledeniki in od tedaj naprej raje hodim po snegu z derezami kot po trdi skali. Avgusta 1988 sem se znova povzpela na Grifetti - in čez nekaj dni na Mont Blanc - brez naveze. V Italiji sme bil še na drugih vrhovih z okrog 3000 m višine, a niso tako važni.

Ko sem bil v Rimu, sem šel velikokrat tudi v Slovenijo. Hodil sem obiskat sorodnike in skoraj vedno sem našel kak dan, da

sem skočil na slovenske Alpe. Vedno sem hodil z bratranci, največ po Kamniških Alpah; drugi vrh, ki mi je najljubši, je Jalovec. Nanj sem se povzpela tri ali štirikrat; smatram, da je eden od najnevarnejših, kar sem jih preplezal. Ima velike stene in čeprav se ponekod zabiti klini in napeljene jeklene vrvi, je bilo brez varovanja, kakor smo plezali mi, zelo nevarno.

Spominjam se svojega prvega vzpona v letu 1977. Z bratranecem Janezom in sestrično Rezko smo neke noči tuhtali, kateri vrh bi lahko naskočili. Da bi šli znova na Kamniške planine, se nam je zamalo zdelo. Nekako ob dveh zjutraj smo se odločili, da gremo na Jalovec. Odhod naj bi bil ob 4h zjutraj - s fičkom 600 - vrniti bi se morali ob 11h zvečer, ker je bratranec moral v službo. Do vznožja gore je iz Ljubljane 100 km. Ob zori smo že bili na stezi, ki pelje - kar nekaj ur - skozi gozdove. Sploh ne vem, kako smo našli pravo pot, saj smo imeli le zemljevid cestnega omrežja.

Ko smo zapustili gozd, so nas markacije vodile k stenam. Iz dalje je stena zgedala napremagljiva. A med plezanjem se je pot sama odpirala. Spomnim se, da je bilo zabutih pet dolgih klinov, brez katerih ne bi mogli premagati tega dela stene. Nato je sledil razpon manj strme poti - in končno dolg greben. Že ko smo stopili v steno, se je vreme poslabšalo, ko pa smo prišli na greben, je začelo snežiti. Nekako sto metrov pod vrhom je bil zelo težek prehod.

Nadaljevanje prihodnjic

NOVICE IZ SLOVENIJE

PREPOVED PORNOGRAFIJE

Višji inšpektor za področje medijev Ivan Pal je na podlagi prejetih prijav kabelskih operaterjema, R-Kanalu Ribnica in Telemachu, izdal odločbi, s katerima jima je prepovedal predvajanje pornografskih filmov. Vsem ostalim kabelskim operaterjem pa so poslali dopis in jih v njem opozorili, da zakon o medijih glede predvajanja prizorov pornografije ne predvideva nobene izjeme in je zato prepoved predvajanja pornografskih prizorov absolutna - torej velja ne glede na čas predvajanja.

Z VLAKOM V BENETKE

Med Mariborom in Benetkami je v pustnem času vozil poseben vlak. Vožnja je začel ob 5. uri v Mariboru, s postaje v Celju odpeljal ob 5.45, iz Ljubljane pa ob 6.55, potnike pa pripeljal prav do središča Benetk. Povratni vlak je od tam odpeljal ob 20.30, v Ljubljano je prispel ob 0.33, v Celje ob 1.44, v Maribor pa ob 2.30. Cena povratne vozovnice je znašala 8000 SIT. Kot so sporočili iz Slovenskih železnic, ne gre le za priložnostno vožnjo, saj s pustnim vlakom preizkušajo možnost uvedbe hitre povezave med Ljubljano in Benetkami. Cilj je uvedba vsakodnevne hitre povezave med Ljubljano in Benetkami do leta 2005.

JANUARSKI UVOZ-IZVOZ

Slovenija je januarja letos izvozila 844,4 milijona evrov, uvozila pa 866,5 milijona evrov blaga. Blagovni primanjkljaj je znašal dobrih 22 milijonov evrov in je bil manjši od primanjkljaja mesec poprej, pokritost izvoza z uvozom pa je dosegla 97,4 odstotka.

PO SVETU

HEIDERJEVA STRANKA SPET V VLADI

Nova avstrijska vlada, ki jo sestavljajo Avstrijska ljudska stranka (OeVP) in svobodnjaki (FPÖ), je na Dunaju prisegla pred avstrijskim predsednikom Thomasom Klestilom. S tem ima Avstrija po petih mesecih od razpada prve modro-črne koalicije in po treh mesecih od predčasnih parlamentarnih volitev končno spet vlado. Vodil jo bo stari in novi kancler Wolfgang Schuessel (OeVP), predsednik FPÖ Herbert Haupt pa bo podkancler. OeVP je na škodo prenapetih svobodnjakov povečala število svojih ministrstev za tri, imela pa bo tudi dodatnega državnega sekretarja. V odzivu na oblikovanje avstrijske vlade je predsednik Zveze sloven-

skih organizacij (ZSO) Marjan Sturm izjavil, da manjšinam v Avstriji vsekakor ne bo lahko in da se jim obetajo težki časi.

SLOVENSKI ZAŠČITNIKI V IRAKU

Eden od štirih slovenskih udeležencev akcije Živi ščit v Iraku, Andrej Morovič, je v telefonskem pogovoru iz Bagdada povedal, da v treh tednih, odkar so prispeli v Irak, tam niso imeli negativnih izkušenj. Nekateri aktivisti že odhajajo, ker določen strah obstaja, je dodal, a po njegovih izkušnjah zagotovo ne zaradi iraških gostiteljev, ki so se za aktiviste zelo potrudili. Poleg Moroviča se akcije Živi ščit v Iraku iz Slovenije udeležujejo še Marta Gregorčič, Eva Marn in Erik Valenčič.

SLOVENCI IN ŠPORT

PRVA ZMAGA

Slovenski biatlonc Janez Marič je zmagovalec individualne tekme za svetovni pokal v švedskem Oestersundu. Marič si je prvo zmago v svetovnem pokalu in doslej prvo slovensko v moški konkurenci priboril potem, ko je z enim zgrešenim strelom za deset sekund premagal Čeha Zdeneka Vitka (1), doslej največji slovenski uspeh pa je s tretjim mestom dopolnil Marko Dolenc.

EVROPSKI DESKAR

Najboljši slovenski deskar Dejan Košir je zmagal na drugi tekmi evropskega pokala v deskanju v domači Kranjski Gori. Na tekmi v paralelnem slalomu je v finalu premagal Italijana Rolanda Fischnallerja. Slovenski uspeh je s tretjim mestom dopolnil Rok Flander.

HITRO POPRAVLJEN REKORD

Avi Šorn je popravil lastni državni rekord v letenju s toplozračnim balonom. Ta zdaj znaša 10.600 metrov, ki ga je dosegel med Mirno in Račno na Dolenjskem, pet dni star rekord pa presejal za 1.600 metrov. Šorn je najprej načrtoval dvig na 11 kilometrov, a se je moral zaradi težav z gorilcem spustiti.

VELESALOM NA POHORJU

V veleslalomu FIS na mariborskem Pohorju je zmagala slovenska reprezentantka Alenka Dovžan pred kolegico Špelo Pretnar in Srbkinjo-Črnogorko Lolovič. Na dveh dolgih progah sta 4. in 5. mesto osvojili sestrični Mojca in Andreja Rataj. Naslednji nočni veleslalomu pa je zmagala Srbkinja-Črnogorka Lolovič pred Mojco Rataj in Leo Lozar.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Kako so reagirali Slovenci in politične stranke?

Takoj ob začetku vojske se je nekaj Slovencev pretolklo v Srbijo in stopilo v njeno vojsko. Veliko je bilo slovenskih vojakov, ki so se zaradi protiavstrijskega čutenja predali v ujetništvo, predvsem na ruski fronti. Nekateri slovenski politiki so pobegnili v inozemstvo ter se priključili Jugoslovanskemu odboru, ki se je ustanovil leta 1915 pod vodstvom Hrvata Trumbiča.

Na Štajerskem in Koroškem so nemški šovinisti ovajali Slovence oblasti, na frontah je poveljstvo uporabljalo Slovence na najnevarnejših mestih in s tem uničevalo Slovence. Po vstopu Italije med Antanto so še posebej izrabili slovensko ljubezen do rodne zemlje s tem, da so vrgli slovenske oz. jugoslovanske enote na soško fronto, ki je tako postala prava klanjava slovenskih fantov in mož (prim. pesem Oj, Doberdob, slovenskih fantov grob.)

A na splošno je v državi vrelo, rasel je odpor proti vojni. Obnavljalo se je celotno narodnostno vprašanje. Vedno bolj splošno je postajalo prepričanje, da prihaja čas, „da se politični horizont na Slovenskem zjasni.“

Novi cesar Karel je bil tako po treh letih prisiljen sklicati državni zbor, kjer so vsi avstrijski narodi postavili svoje zahteve. Slovenski klerikalni in liberalni poslanci, združeni z istrskimi in dalmatinskimi, so se

združili v klub. V njegovem imenu je dr. Anton Korošec prebral t.i.m. **Majniško deklaracijo**, ki je zahtevala združite vseh ozemelj v Avstro-Ogrski, kjer so prebivali Slovenci, Hrvati in Srbi, v samostojno in od vsake tuje oblasti neodvisno državo pod žezlom habsburške dinastije.

Pozneje se je pričelo deklaracijsko gibanje s pobiranjem podpisov in zborovanji. Že marca 1918 so izročili 160.000 podpisov dr. Korošču, tako da lahko rečemo, da so se Slovenci izrazili plebiscitarno proti Avstriji. Znano je, da je cesar Karel poklical k sebi dr. Korošca in ga skušal pregovoriti od ločitve slovenskih dežel. Dr. Korošec je dejal: „Veličanstvo, prepozno“.

15. septembra 1917 so podpisali zastopniki obeh glavnih slovenskih strank in škof dr. Jeglič Ljubljansko izjavo, ki se je približevala mirovnim predlogom.

Vrhovi slovenskih političnih strank so se zavedali, da je potrebna enotnost, zato so leto dni po majniški deklaraciji ustanovili Narodni svet za Slovenijo, ki naj bi bil del Narodnega večja vseh jugoslovanskih narodov v monarhiji, s sedežem v Zagrebu. Narodni svet je imel 50 članov, zastopnikov vseh pokrajin in strank.

Od avgusta do konca oktobra 1918 je imel NS vrsto sej, kjer so govorili o vprašanju meja, notranjem miru in redu.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SPOMENICA SLOVENCEV V ARGENTINI ŠKOFU DR. GREGORIJU ROŽMANU ZA NJEGOVO 70-LETNICO

Predstavniki Društva Slovencev in ostalih kulturnih in verskih organizacij v Argentini so ob priliki 70-letnice škofa dr. Gregorija Rožmana podpisali naslednjo spomenico:

Slovenska društva in organizacije v Argentini svojemu dragemu nadpastirju, prevzvišenemu škofu dr. Gregoriju Rožmanu ob 70-letnici.

“Bogu hvaležni, da imamo v tej dobi Vas za škofa, učenika in voditelja, Vam ob Vaši 70-letnici čestitamo in prosimo Vsemogočnega, naj Vas ohrani cerkvi in slovenskemu narodu še mnogo let.”

„SLOVESNA PROSLAVA

Slovinci v Argentini smo slovesno proslavili 70-letnico našega škofa v veliki dvorani kolegija La Salle. Zbrani so bili vsi sloji slovenske politične emigracije, vse organizacije in njih člani.

Opremo odra si je zamislil režiser celotne prireditve Willenpart. Na steni je visela velika slika našega škofa, delo g. Koritnika, ob strani pa slovenska in argentinska zastava. Pevci Slov. pevskega društva Gallus in cerkvenega zbora v Ramos Mejiji so zapeli Pogačnikovo Ecce sacerdos

ESLOVENIA, MI TIERRA

El Congreso de Ljubljana

Para frenar el avance de las ideas y de los logros de la revolución francesa Austria creó la unión de estados europeos. Este organismo tendría a su cargo la restauración y haría lo posible para que no se propagaran las ideas revolucionarias.

En el congreso de Viena (1814-1815) establecieron la Santa Alianza. Estaba formada por Austria, Rusia, la unión alemana y otros pequeños estados.

El conde Metternich era el que en Austria contaba con todo el poder y logró que se le devolvieran a Austria todas las regiones. Alemania se unió a la liga alemana. Francisco II eliminó el sacro Imperio Romano, ya que había perdido todo su sentido, y creó el Imperio austríaco. El creador pasó a ser el primer emperador austríaco con el nombre de Francisco I.

La Santa Alianza velaba por Europa. Como las cosas empezaron a salirse de los carriles previstos hubo varios congresos.

En el año 1821 se convocó a un congreso de mandatarios europeos en Ljubljana. Esto significó un gran revuelo para Ljubljana. Llegaron dos emperadores -el austríaco, Francisco I y Alejandro de Rusia-, el rey de Nápoles y Sicilia, Fernando, además de ministros plenipotenciarios (el alemán y el papal, entre otros). Tavčar tiene un relato interesante donde da cuenta de estos acontecimientos (Izza kongresa).

En Nápoles se presentó un problema cuando el rey se vio obligado a dar una constitución, presionado por multitudes revolucionarias, y la dejó sin efecto al poco tiempo. Buscó refugio en Ljubljana donde los mandatarios, con Metternich a la cabeza, decretaron que había que abortar la revuelta y devolverle el trono al rey con ayuda del ejército austríaco. Esta acción fue llevada a cabo con éxito.

De este modo la Santa Alianza logró mantener, por lo menos momentáneamente, la estabilidad política de Europa. (Más tarde se le unió también Francia).

Si bien en la teoría todo sonaba muy bien, los frutos de la Revolución francesa calaron hondo. En Eslovenia empezaron a surgir movimientos nuevos, como el ilirismo, el quehacer patriótico renacentista y el despertar cultural.

OSEBNE NOVICE

Krst V cerkvi Marije Pomagaj v Buenos Airesu je bil krščen **Martin Hribar**, sin cont. Gregorja Hribarja in lic. Sonje roj. Tomazin. Botra sta bila Monika Tomazin in Jože Šmalc. Krstil je delegat msgr. dr. Jurij Rode.

Čestitamo!

Nov diplomant. Na medicinski fakulteti buenosaireške univerze je dokončal študije in prejel zdravniški naslov **Javier Lovera Štefanič**.

Čestitamo in želimo mnogo uspehov!

magnus. Prvi govornik je bil predsednik DS ing. Albin Mozetič, ki je na koncu prebral spomenico škofu Rožmanu, ki je bila viharno sprejeta. Sledila je Kimovčeva Ti si Peter Skala.

Recitacijski program so izvedli Izidor Kastrevc (Pregljevo pesnitev), Marjan Willenpart (Kalinov Pozdravni spev škofu ob njegovem prvem prihodu) in Tine Kovačič (Igorjev spev). Nato je ramaški cerkveni zbor pod vodstvom Gabriela Čamernika izvajal prvič njegovo kompozicijo Škofu za sedemdesetletnico. Prof. Ančica Kraljeva je na klavirju odigrala Rachmaninovo Policinelo. S svojo točko so nastopili še lanuški otroci.

Kulturni referent DS Marjan Marolt je nato imel predavanje Dr. Gregorij Rožman v vrsti slovenskih škofov. Zatem je Alojzij Šonc na violini podal Dvorakovo Sonatino, na klavirju ga je spremljal prof. Jože Osana.

Govoril je še rektor slovenskega bogoslovja v Adroguju dr. Franc Gnidovec, prireditve pa je zaključil Gallus s predstavitevjo Odmeva s koroških planin, ki ga je komponiral Drago Marij Šijanec.

Svobodna Slovenija, št. 11., 12. marca 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Antonio Mizerit** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar / debeljak@netizen.com.ar**

Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo Zedinjena Slovenija: **Tone Mizerit** / V tej številki so sodelovali še: **Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Vera Breznikar Podržaj, Janez Cukjati., Marjan Eiletz** / Mediji: **STA, Radio Ognjišče, Družina.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95 (za člane ZS poseben popust); obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: vilko@ciudad.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
 Cuenta Nº 7211
 R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Oddajam 2 stanovanja za 3/5 oseb v Villa Catedral - Bariloche. Informacije na Tel: (02944) 42-4978 / E-Mail: razingergrohar@ciudad.com.ar
Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni. Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
 Tel. 4441-1264 / 1265

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5.nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpacf.org.ar
DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar
dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844-mpoznic@sfanet.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.
dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216
GOSPODARSTVO
Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - B1704FOA Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 4656-3653

ASOCIACION ESLOVENIA UNIDA

Personería Jurídica: Decreto Nº 1933/62 - Registro C 3754-59

CONVOCATORIA

En cumplimiento de las disposiciones legales y estatutarias se convoca a los señores asociados a la Asamblea General Ordinaria Nº 56, que se realizará el día 6 de abril de 2003, a las 9.30 hs. en el local de la calle Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal, para tratar el siguiente

ORDEN DEL DIA

- 1) Designación de 2 socios para refrendar, conjuntamente con el presidente y el secretario, el Acta de la Asamblea.
 - 2) Lectura del Acta de la Asamblea anterior.
 - 3) Consideración de la Memoria, el Balance General, la Cuenta de Gastos y Recursos y el Informe de la Comisión Revisora de Cuentas, correspondientes al Ejercicio comenzado el 1. de Enero de 2002 y finalizado el 31 de Diciembre de 2002.
 - 4) Aprobación de la cuota social, a partir del 1. de Enero de 2003.
 - 5) Elección del Consejo Directivo, la Comisión Revisora de cuentas, y el Tribunal de Honor, todos por dos años.
- Transcurrida una hora después de la fijada en la Convocatoria, la Asamblea se realizará conforme al artículo 16º de los Estatutos Sociales, con el número de los socios presentes.

EL CONSEJO DIRECTIVO

DAROVİ

Zveza Slovenskih mater in žena se zahvaljuje dobrosrčnim darovalcem: namesto cvetja na grob pok. dr. Valentinu Inzku: družina dr. Mihael Weber-Inzko (Avstrija) 500 Evrov, družina Breiffuss-Inzko (Avstrija) 200 USA dolarjev, družina Inzko- Fink (Avstrija) 300

USA dolarjev; N.N. Capital \$ 100.-; N.N. Hurlingham \$ 100.-; ga. Mira Ecker \$ 100.-; ga. Marjeta Stariha \$ 100.- **Vsem iz srca ključmo: Bog povrni!**

Odbor in stanovalci Rpožmanovega doma se zahvaljujejo N. N. iz Olivosa, ki je daroval \$ 100.- v spomin Franca Fajfarja. **Bog plačaj!**

OBVESTILA

PETEK, 14. marca:

Koncert narodnih pesmi. Izvaja moški zbor. Na Pristavi v Castelarju ob 21. uri.

SOBOTA 15. marca:

Začetek pouka v Slovenskih osnovnošolskih tečajih v Carapachayu, Ramosu, San Martinu in Slovenski vasi ter ABC v Slovenski hiši.

Začetek pouka v tečaju ABC po slovensko ob 9.30 v Slovenski hiši.

V Srednješolskem tečaju RMB ob 15. uri popravni in dopolnilni izpiti; ob 17.30 vpisovanje; ob 18.30 začetna sv. maša.

NEDELJA, 16. marca:

Otvoritvena prireditev slovenskih osnovnih šol v Slovenski hiši. Ob 16. uri sv. maša. Ob 17. uri igra Mogočni prstan.

PETEK, 21. marca:

Seja Medorganizacijskega sveta ob 20. uri v Našem domu v San Justo.

SOBOTA, 22. marca:

Začetek pouka v Slovenskih osnovnošolskih tečajih v San Justu in Castelarju.

NEDELJA, 23. marca:

Referendum za vstop Slovenije v NATO in EU.

Tradicionalna pristavska tombola, ob 15.30 na Pristavi v Castelarju.

SOBOTA, 29. marca:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

NEDELJA, 30. marca:

Občni zbor v Slovenskem domu v San Martinu.

Občni zbor v Slomškovem domu po maši.

Kosilo odseka ZSMŽ Ramos Mejia, ob 12.30 v Slomškovem domu.

ZA SMEH

- Dolgo se nisva videla. Spremenil si se.
 - Na boljše ali na slabše?
 - Ti se lahko samo na boljše.
 Špelca piše svojemu fantu:
 „Nikoli več te nočem videti in moja vrata so za vedno zaprta. Zakaj, ti bom povedala, ko se prihodnjič dobiva.“
 - Ga boš en kozarček?
 - Zakaj pa?
 - Da boš imel vsaj nekaj v glavi.

Urniki in vpis

na lektoratu za slovenščino

Pričelo se je že vpisovanje za tečaje v sklopu lektorata za slovenščino na Buenosaireski univerzi, katerega vodi Mojca Jesenovec. Tečaj slovenskega jezika je namenjen širši publiki, slušatelji pa bodo glede na stopnjo znanja razdeljeni v ustrezne skupine (popolno začetniki in nadaljevalci). Prav tako so v prvem semestru širši publiki namenjena predavanja o slovenski književnosti, potekala pa bodo v španskem jeziku. Obe aktivnosti sta brezplačni, **za vpis pa ni potrebno izpolnjevati nobenih pogojev.**

Zainteresirani se lahko vpišejo osebno na Facultad de filosofía y letras, Puán 480, pisarna 244 (2. nadstropje), preko elektronske pošte (seube@filo.uba.ar) ali po telefonu (54 11) 4432-0606, int. 101, in sicer predvidoma od 20. marca 2003 dalje.

Predavanja se bodo začela prvi teden aprila in bodo potekala v predavalnici CV (5. nadstropje), predvideni urniki pa so naslednji:

tečaj slovenskega jezika bo potekal ob četrkih od 19. do 21. ure in ob petkih prav tako od 19. do 21. ure.

Predavanja o slovenski književnosti bodo potekala ob četrkih od 17. do 19.

Za kakršnekoli druge informacije pa se lahko obrnete na lektorico preko elektronske pošte (m_jesenovec@hotmail.com).

Balantičeva šola prične s poukom v soboto 22. marca ob 8.15.

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI	
11. marca 2003	
1 EURO	231,81SIT
1 U\$S dolar	210,03SIT

Začetek slovenskih osnovnih šol

bo v nedeljo, 16. marca, ob 16. uri v Slovenski hiši.
 ob 16. uri: sv. maša za pokojne katehete
 ob 17. uri: v dvorani škofa Rožmana igra

Mogočni prstan

Frana Milčinskega

v izvedbi Balantičeve šole

režija: **Nevenka Godec Zupanc**, scena: **Tone Oblak**

Vstopnina za odrasle \$ 3.-, za otroke \$ 1.-

Vsi prav lepo vabljeni!

TRADICIONALNA

TOMBOLA NA PRISTAVI

bo v nedeljo, 23. marca 2003, ob 15.30 uri

Prvi dobitnik: **TV 20"**

Drugi dobitnik: **GLASBENI STOLP**

Tretji dobitnik: **KOLO**

Rep. de Eslovenia 1851 - Castelar

Z veseljem vas pričakujemo!

KJE BOMO VOLILI?

Veleposlaništvo Republike Slovenije obvešča slovenske državljane, da bosta REFERENDUMA ZA VSTOP V NATO IN ZVEZI EU, potekla v **nedeljo 23. marca 2003, na veleposlaništvu Republike Slovenije, na naslovu avenida Santa Fe 846, 6. nadstropje, Buenos Aires. Volišče bo odprto med 9. in 17. uro.**

Volilec, ki je vpisan v volilni imenik, mora s seboj prnesti osebni dokument, s katerim bo izkazal svojo identiteto.

SAMO tisti volilci, ki so se odločili voliti po pošti, in so to odločitev pravočasno sporočili Republiški volilni komisiji, lahko svoje volilne karte overovijo v svojih okrajih pri naslednjih pooblaščenih in v navedenih urnikih:

Naš dom San Justo (Herman Zupan) v nedeljo, 23. 3. od 9:00 do 10:30; *Sloven-*

ska Pristava v Castelarju (Herman Zupan) v nedeljo, 23. 3. od 11:00 do 12:30; *Slomškov dom, Ramos Mejia* (Božidar Fink) v nedeljo 23. 3. od 10:00 do 12:00; *Slovenska vas, Lanus* (Andrej Fink) v soboto, 22. 3. od 19:00 do 21:00; *Slovenski dom, San Martin* (Peter Tone Podržaj), v nedeljo 23. 3. od 10:00 do 12:00; *Slovenski dom, Carapachay* (Franci Žnidar) v nedeljo 23. 3. od 11:30 do 13:00; *Slovenska hiša, Buenos Aires* (Tone Mizerit) v nedeljo, 23. 3. od 10:30 do 11:30; *Slovensko društvo Triglav, Buenos Aires* (Lovrenc Rojc) v soboto 22. 3. od 15:00 do 19:00; *Slovensko prekmursko društvo, Bernal* (Roberto Mislej) v soboto, 22. 3. od 16:00 do 18:00; *Slovensko društvo Triglav, Rosario* (Marjan Jeriha) v četrtek, 20. 3. od 18:00 do 20:00; *Slovensko društvo, Mendoza* (Jože Šmon) v četrtek, 20. 3. od 20:00 do 22:00; *Slovensko društvo, Bariloche* (Robert Eiletz) v četrtek, 20. 3. od 18:00 do 21:00; v *Tucumanu* (Jože Žakelj) v četrtek, 20. 3. od 19:00 do 20:00; v *Miramaru* (Ines Juana Trpin) v četrtek, 20. 3. od 18:00 do 19:00; in v *Cordobi* (Graciela J. Mravljec) v petek, 21. 3. od 18:00 do 19:00.

Slovenski osnovnošolski tečaji Začetek pouka

Sobota 15. marca:

Baragova šola ob 7.45 uri
 Jurčičeva šola ob 8.15 uri
 Rožmanova šola ob 8.15 uri
 Slomškova šola ob 8.00 uri
 V Slovenski hiši tečaj ABC po slovensko ob 9.30 uri.

Sobota, 22. marca:

Balantičeva šola ob 8.15 uri
 Prešernova šola ob 8.30 uri

Aljaževa šola v Bariločah in CirilMetodova v Mendози po dogovoru.

"Poklical si jih, da bi se veselili s teboj v večni luči in te hvalili vso večnost."

Vsem prijateljem in znancem sporočamo, da je 21. januarja, v 76 letu starosti umrla naša preljuba

OLGA LEBER roj. VRBINC

Iz srca se zahvalujemo vsem, ki ste jo v njeni bolezni obiskovali in ji pomagali. Posebna zahvala č. g. prelatu dr. Juretu Rodetu in č. g. dr. Alojziju Kukovici DJ za duhovno tolažbo, zakramente in molitve.

Žalujoči: mož **Rudi**, hčerka **Gabrijela**, sinova **Rudi** in **Viktor** z družinami.

Buenos Aires, Slovenija